

РЕШЕНИЕ

№ 5636

гр. София, 22.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **9862** по описа за **2012** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Е. И., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ от 24.07.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 95-^{ти} състав по н.а.х. дело №10363/2011г.

КАСАТОРЪТ претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в противоречие с материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост. Твърди, че първостепенният съд не е отговорил на част от доводите на страните, подходил е избирателно и тенденциозно към доказателствения материал по делото. Счита, че е оставен без обсъждане доводът на жалбоподателя, че по делото не фигурират никакви данни за това от кого, кога, посредством каква методика и с какви резултати и доказателства, относно установените факти е била извършена проверката, възложена със заповед №П-373/01.11.2010 г. на председателя на Държавната комисия по хазарта. Поддържа, че в АУАН е посочен, нито по делото е приложен протокол за проверка, който да даде на съда възможност да контролира изпълнението на заповед № П-373801.11.2010 г., която обуславя правомощията на проверяващия служител като предмет и временна продължителност и последващото му качество на актосъставител, констатира

административното нарушение в рамките на предходно извършена проверка. Излага, че свидетелят А. е излязъл извън оправомощаването му с възлагателната заповед и предвид изискването на чл. 80, ал.3 от Закона за хазарта /ЗХ/ по същество е бил некомпетентен да събере тези данни и да състави на базата на тях АУАН срещу [фирма]. Счита, че е била нарушена разпоредбата на чл. 40, ал.1 и ал.2 от ЗАНН, като при съставянето на АУАН не е присъствал нарушителят, същият не е бил поканен да се яви за съставяне на акта, което първостепенният съд не е отчел. При съставянето на акта е вписан само един свидетел, който не е очевиден. В АУАН не са посочени датата и мястото на извършване на твърдяното административно нарушение. Прави искане за отмяна на обжалвания съдебен акт, както и да бъде отменено Наказателното постановление /НП/ №241/2010 г. на председателя на Държавна комисия по хазарта.

ОТВЕТНИКЪТ – Държавна комисия по хазарта /ДКХ/, редовно уведомен за образуването касационно производство не се представлява. По делото е постъпила молба от ст. юрк. К. от 21.03.2013 г., в която същата моли да се даде ход на делото. Във връзка с твърденията, изложени в т. 4 от касационната жалба представя, и моли да бъде прието като доказателство по делото писмо, изх. № 2579/09.11.2010 г. и известие за доставяне – обратна разписка. Оспорва касационната жалба, като подробни съображения излага в писмена защита, приложена към делото.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор Ютеров от Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебното решение от 24.07.2012 г. постановено по н.а.х. дело №10363/2011г. СРС е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление № 241/09.05.2011 г., издадено от председателя на ДКХ, с което на основание чл.86, ал.1 от ЗХ /отм./ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 200 /хиляда и двеста/ лева за нарушение на чл. 76, ал. 1 от Закона за хазарта /ЗХ, отм./.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля А., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че едноличният търговец не е изпълнил своето задължение да уведоми ДКХ в 14-дневен срок от настъпване на промяна в обстоятелството във връзка с вписването на нов прокурист, което обстоятелство е отразено в издаденото разрешение и с което се доказва посоченото нарушение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК за установяване на касационните основания. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 95-^{ти} състав е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу акт – наказателно постановление, който подлежи на съдебен контрол. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция

преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първостепенния съд в обжалваното решение. Оспореното решение е законосъобразно, постановено при правилното приложение на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. От фактическа страна районният съд е приел за установено, че при проверка на подадено писмено искане, вх. № И-2006/13.10.2010 г., от [фирма] до ДКХ за подмяна на два игрални автомата в игрална зала в [населено място], обл. Р., [улица] във връзка с издадено разрешение за организиране на хазартни игри с игрални автомати от актосъставителят А. на длъжност „старши инспектор” в ДКХ е направена справка в Търговския регистър по партидата на фирмата, от където е видно, че на 20.08.2010 г. е заличен като прокурист Р. И. К. и е вписан като прокурист С. И. Д., което обстоятелство не е било заявено от едноличния търговец в предвидения за това 14 дневен срок. По делото е безспорно и този факт не се отрича от жалбоподателя, че не е уведомил в срок ДКХ за вписаната промяна в представителството на търговеца. Съгласно чл.76, ал.1 ЗХ (ред. към датата на установяване на нарушението и налагане на наказанието, сега отм.) организаторите на хазартни игри са длъжни в 14-дневен срок от настъпване на промяна в обстоятелствата, отразени в издаденото им разрешение, да уведомят ДКХ и да поискат вписване на новите обстоятелства.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на първостепенния съд, че в АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл.42, респ. чл.57 ЗАНН. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и му е връчен срещу подпис, като същият е заявил, че ще направи писмено възражение в срок. В срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН, не са постъпили писмени възражения. Съществува пълно единство и съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено в изпълнение на изискванията на чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН. При съвкупната преценка на всички писмени и гласни доказателства по делото първостепенният съд е достигнал до правилен и обоснован извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, първостепенният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата и не е допуснал процесуални нарушения. Първостепенният съд е изложил подробни мотиви, включително относно осъществяването състава на процесното административно нарушение и определянето

по размер на наложената глоба. Съобразил е приемането на новия Закон за хазарта, където е предвиден подобен състав на нарушението, във връзка с което е изложил мотиви, че не е налице по-благоприятен закон.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ на СРС, НО, 95-^{ти} състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 24.07.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 95-^{ти} състав по н.а.х. дело №10363/2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.